

طرحی تکمیلی برای بیانیه سیاسی

احسان دهکردی

۱۹ سپتامبر ۲۰۱۰

طرحی تکمیلی برای بیانیه سیاسی

مقدمه

اینکه ما در بیانیه خود دوباره بندهای سند سیاسی را تکرار کنیم ، تحلیلی انجام نداده ایم، اینکه تحلیل کنیم و دوباره از تحلیل‌مان به نتایج سند سیاسی برسیم ، باز نشان از این است که این وضعیت و این حوادث هیچ تأثیری در تحلیل ما نداشته و همچنان به همان روشهای قدیمی برخورد سیاسی معتقدیم.

مبارزات تائکونونی مردم در ایران نشان داده که آنها از نزدیکترین امکانات و ملموس ترین روشها برای ضربه زدن به نظام اسلامی استفاده می کنند .

ما یا معتقد به تغییر از داخل هستیم یا از خارج، اگر معتقد به تغییر از داخل ایران هستیم باید این مسئله را برای خود حل کنیم که این تغییر چگونه خواهد بود؟، چگونه مردم ایران می توانند از شر جمهوری اسلامی خلاص شوند؟

امروز همه در ایران از بچه های مدرسه ای تا دانشگاهی دشمن احمدی نژاد و "رهبر" مدافع او هستند. این که ما به عنوان روشنفکران و تحلیل گران سیاسی متوجه نباشیم که مبارزه با رهبری و احمدی نژاد یعنی برچیده شدن بساط جمهوری اسلامی ، جای بسی تأسف است .

اینکه خواسته های سیاسی در ایران را به گفته های رسمی آقایان موسوی و کروبی که در چارچوبه قانون اساسی بیانیه و مبارزه خود را تنظیم می کنند، محدود کنیم، باز نشناختن وضعیت سیاسی در ایران است.

ما باید ضمن تأکید بر لائیسیت، مخالفت با حاکمیت دینی و ایدئولوژیک ، از انتخابات آزاد بدون نظارت شورای نگهبان ، بدون نظارت استصوابی و بدون تقلب انتخاباتی دفاع کنیم.

ما باید بیندیشیم که جمهوری اسلامی با لاف زدن های اپوزیسیون خارج و شعارهای خیلی رادیکال که بسیاری از این شعارها بخصوص از بعضی این گروه ها ، قدرت سیاسی خودشان است، از میدان خارج نمی شود. در خارج کشور نشستن، و شعارهای داغ دادن مشکل مردم ایران را که در لحظه لحظه زندگی خود قوانین و مقررات جمهوری اسلامی را تجربه می کنند، برنامه سیاسی نیست.

حوادث یکساله گذشته نشان داد، که همه مردم در سراسر ایران دنبال موسوی و کروبی نبودند، رهبر کاریزما ساخته نشد ! در مبارزه با تقلب انتخاباتی تمرکز مبارزه سیاسی در تهران بود.

اینکه ما منتظر این باشیم که انقلاب به شیوه های گذشته اتفاق

افتد، من فکر می کنم در ایران بعد از انقلاب ۵۷ تغییرات به گونه دیگری انجام خواهد گرفت، با توجه به اینکه مذهب وحدت بخش مبارزات مردم نیست.

در مبارزات سیاسی اپوزیسیون ایرانی یا ما راست راستیم یا چپ چپ! فرهنگ مدرنیته در ما رسوخ نکرده ، نمی توانیم انعتاف داشته باشیم ! یک گروه یا فرد سیاسی یا در تحلیل هایش راست می گوید یا غلط ! نمیتوانیم بگوئیم دفاع احمدی نژاد از تاریخ گذشته ایران خوب است و لی این با حاکمیت دینی او هم خوانی ندارد، بنابر این دفاع او از کوروش و داریوش دفاع مصلحتی و سیاسی است نه اعتقادی ؛ یا دفاع آقایان موسوی و کروبی از انتخابات آزاد خوب است ولی در نظام ولی فقیه عملی شدن چنین شعاری بعید است.

بنابراین، وظیفه انسانی و وجدانی ما این است که از هر اقدام مترقی و آزادی بخش از طرف هر کسی که باشد دفاع کنیم ، نقد کنیم و نظرات خود را بیان کنیم.

مواردی که به نظر من لازمند مد نظر قرار گیرند در زیر می آورم. پشتیبانی از مبارزات مسالمت آمیز و انسان دوستانه مردم ایران وظیفه همه ماست

همراهی با مبارزات به حق مردم علیه رژیم ظلم و شکنجه و اعدام ، علیه سلب آزادی های اجتماعی ، حقوق شهروندی ، علیه بی عدالتی های اجتماعی و اقتصادی ، علیه توهین و تجاوز به انسان و حرمت انسانی ، علیه قوانین مردسالارانه و گسترش دهنده هرزه گی و فساد اجتماعی ، علیه قوانین و آموزشهای فرهنگی زن ستیز و تحقیر کننده ، علیه فرهنگ عقب مانده آخوندی - ضد ایرانی و ضد مدرنیته - وظیفه ما علیه بربریت حاکم در ایران است.

شرکت گسترده مردم در انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۸ نشان از گرایش آنها در استفاده از امکانات حداقلی موجود در جامعه ، از حقوق و قوانین مسالمت آمیز تغییر در تعیین چگونگی اداره سیاسی کشور است. جمهوری اسلامی که همیشه در تبلیغاتش علیه اپوزیسیون از "مردم همیشه در صحنه " نقل می کرد در انتخابات اخیر از حضور میلیونی مردم علیه نظام اسلامی و حاکمیت ولی فقیه و شورای نگهبان به وحشت افتاد و با قلب در انتخابات ، احمدی نژاد را رئیس جمهور منتخب مردم معرفی کرد.

جنبش سبز جنبش مردم علیه انکار آشکار آرای آنها ، علیه حق انتخاب و تصمیم گیری در امور مربوط به خود ، علیه سلب حقوق شهروندی ، نفی آشکار اصول جمهوری و جمهوری خواهی است ، که توسط مأموران ولی فقیه و احمدی نژاد به خون کشیده شده است و از شعار رأی من کجاست تا جمهوری ایرانی ادامه یافته است.

جنبش سبز آغاز مبارزات شفاف ، عمومی ، و مسالمت آمیز اکثریت مردم ایران علیه استبداد و ادامه حاکمیت جمهوری اسلامی است.

ما جمهوری خواهان دمکرات لائیک ایران همبستگی و همراهی خود را با جنبش مردم برای آزادی ، دمکراسی و علیه حاکمیت دینی تا ایجاد یک

جمهوری دمکرات و لائیک اعلام می داریم و در این رابطه سند سیاسی ما بیان خواسته ها و آرزوهای ماست.

به اعتقاد ما مبارزات مسالمت آمیز و استفاده از ظرفیتهای حقوقی و قانونی در جامعه برای پیش برد خواسته های سیاسی و اجتماعی تا عبور از قوانین اجتماعی ، نافرمانی مدنی و مبارزات منفی از جمله حقوق سیاسی مردم برای عبور از جمهوری اسلامی است.

ما معتقدیم که آینده ایران فقط با اتکاء به مبارزات مردم شکل خواهد گرفت و حاکمیت سیاسی در ایران با رأی و نظر مردم خواهد بود. با توجه به این نگاه به تحول سیاسی هر گونه جنگ افروزی و خشونت را چه از طرف جنگ افروزان جمهوری اسلامی و چه از طرف کشورهای خارجی ، بخصوص اسرائیل رادر راستای منافع ملی مردم ایران ارزیابی نمی کنیم و چنین اعمالی را در جهت سود جوئی های اقتصادی و سیاسی آنها در منطقه تحلیل می کنیم.

ما بر این باور هستیم که پیشبرد امر تغییر سیاسی و تضمین دمکراسی در جامعه در تشکیل و حفظ نهادها ، انجمنها ، سندیکاها و احزاب سیاسی است ، که مردم در راستای تحقق منافع سیاسی اقتصادی خود از حق اعتصاب ، اعتراض و تظاهرات برخوردار باشند.

گذشته از این قانون اساسی برای مردم است و مردم باید حق تغییر در آنرا داشته باشند.

در شرایط کنونی برای رفع تناقض در قانون اساسی خواهان حذف تمامی نهادهای غیر انتخابی از قانون اساسی و در این رابطه خواهان تشکیل مجلس موسسان هستیم؛ تأکید ما بر جمهوری ، دمکراسی و لائیسیته است.

ما خواهان حذف تمامی اصول و دستورات مذهبی و ایدئولوژیک از تمامی قوانین قضائی و مدنی ، از تمامی دروس آموزشی ، تربیتی هستیم و بطور اکید معتقدیم تضمین و برقراری حقوق شهروندی و حاکمیت مردم در جدائی دین و ایدئولوژی از دولت است.

اعتقاد و بی اعتقادی به دین و ایدئولوژی در چارچوبه حقوق شهروندی حق هر شهروندی در ایران است.